

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 10 czerwca 1875.

84.

Ustawa z dnia 18 maja 1875,

zarządzająca zmiany w przepisach o podatku konsumcyjnym, które w skutek zaprowadzenia nowych miar i wag stały się koniecznymi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią z powodu zaprowadzenia nowych miar i wag:

Artykuł 1.

Wymiar powszechnego podatku konsumcyjnego od piwa, tudzież podatku konsumcyjnego od płynów wysokokowych i od cukru.

Istniejący obecnie dodatek nadzwyczajny zostaje zniesiony a opłaty poniżej wyszczególnione ustanawiają się w wymierze następującym:

A. Podatek konsumcyjny powszechny od piwa:

1. Od wyrobu piwa (Dz. u. p. 1869, Nr. 49) a mianowicie od każdego hektolitra i od każdego stopnia cukromierza brzęczki, 16·7 c.

2. Od sprzedaży piwa, w ilości mniejszej niż 60 litrów, w okręgu wyłączonym Istrii i należących do niej wysp kwarnerskich (Dz. u. p. 1866, Nr. 20) a mianowicie od każdego hektolitra piwa 2 zł. 20 c.

B. Podatek konsumcyjny od płynów wysokokowych:

I. Od wyrobu takich płynów:

1. W gorzelniach, w których podatek uiszcza się ryczałtem podług roboty kadzi fermentacyjnych (Dz. u. p. 1868, Nr. 90), lub które opłacają podatek w skutek ugody (Dz. u. p. 1868, Nr. 24, Art. III), od każdego hektolitra i od każdego stopnia przepisanego alkoholometrem studzielnego 10·7 c.

2. W gorzelniach, w których zaprowadzone jest tak zwane opodatkowanie miejsca na zacier (Dz. u. p. 1868, Nr. 24, Art. III):

- a) Podług pojemności kadzi fermentacyjnych od każdego hektolitra:
- aa) od wyrobu z istot mącznych, do których należą ziemniaki, bulwy, wszelkie rodzaje zboża i strączywa, tudzież od wyrobu z buraków i melasu z buraków 66. c.;
 - bb) od wyrobu z owoców ziarnkowatych jakoto: jabłek, gruszek, dereni itp., z korzeni i odpadków browarnych 44 c.;
 - cc) od wyrobu z wytłoczyn winogronowych 33 c.;
 - dd) od wyrobu z owoców pestkowych, jakoto: wisień, śliwek itd. tudzież od wina, lagru winnego, moszczu winnego i owocowego 66 c.
- b) Podług ilości i stopnia tęgości wyrobu z odpadków, pochodzących z rafinerji cukru, z wyjątkiem melasu z buraków, wyrobu z syropu cukrowego, ziemniaczanego lub zbożowego albo li też innych płynów posiadających więcej cukru aniżeli istoty, przytoczone powyżej (pod a), albo wyrobu ze skrobii, 10·7 c. od każdego hektolitra i każdego stopnia przepisanego alkoholometru studzielnego.

II. Od sprzedaży płynów wysokokowych w ilości mniejszej niż 56 litrów w okręgach wyłączonych brodzkim i istryjskim, tudzież na wyspach kwarnerskich do tego ostatniego należących, (Dz. u. p. 1858, Nr. 175, Art. III; 1861, Nr. 56) a mianowicie od każdego hektolitra:

1. Rumu, araku, esenyi ponczowej, likieru i innych gorzalek słodzonych, tudzież od wysokoku gorzalczanego, zawierającego alkoholu 55 stopni alkoholometru i więcej, 10 zł. 2 c.

2. Gorzalki, mającej mniej niż 55 stopni alkoholometru, 6 zł. 68 c.

C. Podatek konsumcyjny (opłata od zużywania) od cukru z płodów krajowych:

1. Od wyrobu cukru z buraków (Dz. u. p. 1865, Nr. 105) a mianowicie:

a) od każdych 100 kilogramów buraków świeżych 73 c.;

b) od każdych 100 kilogramów buraków suszonych pięć razy tyle co od świeżych.

2. Od wyrobu cukru z innych istot nie z buraków (Dz. u. p. 1849, Nr. 27; 1858, Nr. 175 C 2):

a) od każdych 100 kilogramów cukru gronowego w stanie płynnym (glikoza) 41 c.;

b) od każdych 100 kilogramów cukru gronowego w ziarnkach 4 zł.

Artykuł 2.

Wymiar zwrotu podatku konsumcyjnego od piwa, płynów wysokokowych i cukru gdy zostają wywiezione za linią cłową.

Gdy piwo, płyny wysokokowe i cukier mają być wywiezione za linią cłową, wymierza się zwrot opłat jak następuje:

A. Od piwa, które pozbawione kwasu węglowego ma najmniej 2½ stopnia cukromierza i wywozi się w ilości najmniej 1 hektolitra (Dz. u. p. 1858, Nr 114; 1859, Nr. 219; 1869, Nr. 54, §. 7):

1. Bez względu na ilość ekstraktu brzoeczki z której piwo jest zrobione, od każdego hektolitra piwa 1 zł. 50 c.

2. Z uwzględnieniem najmniejszej ilości ekstraktu, z którą piwowar, wywożący piwo, wyrobił brzęczkę przed wywozem, od każdego hektolitra piwa i od każdego stopnia cukromierza tej ilości ekstraktu, 16·7 c.

B. Od płynów wysokokowych (Dz. u. p. 1868, Nr. 90, Art. VI) a mianowicie od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu przepisanego alkoholometru studzielnego w temperaturze normalnej 10·7 c.

C. Od cukru (Dz. u. p. 1868, Nr. 24, Art. I):

1. Od każdych 100 kilogramów cukru surowego 9 zł. 10 c.;
2. Od każdych 100 kilogramów cukru rafinowanego 11 zł. 18 c.

Artykuł 3.

Przepisy o zaprowadzeniu hektolitra w miejsce wiadra dolno-austriackiego w opodatkowaniu wyrobu gorzałki.

Gorzelnia, wyrabiająca gorzałkę z istot mącznych, melasy i buraków, podlega wtedy wyznaczeniu podatku ryczałtem podług roboty kadzi fermentacyjnych (Dz. u. p. 1868, Nr. 90, Art. I), kiedy pojemność tychże wynosi ogółem co najmniej 17 hektolitrów.

Gdy w gorzelnii, podlegającej wyznaczeniu podatku ryczałtem, pojemność niektórych kadzi fermentacyjnych, lub wymierzona robota dzienna (Dz. u. p. 1868, Nr. 90, Art. II ustęp przedostatni), będzie miała ułamki hektolitra, takowe, jeżeli nie przenoszą pół hektolitra, liczone będą za pół hektolitra, a jeżeli są większe, za cały hektolitr.

Wymiar kary w kwocie 100 zł. od jednego wiadra zacieru (Dz. u. p. 1865, Nr. 104, Art. XI) dla powyższego ryczałtowego opodatkowania ustanowiony, zmienia się na 175 zł. od jednego hektolitra zacieru.

Najmniejszą pojemność, którą w gorzelnii podlegającej tak zwanemu opodatkowaniu miejsca zacieru, każda kadź fermentacyjna zwyczajnie mieć powinna (ustawa o podatku gorzałki z roku 1835, §. 9, Dz. u. p. 1856, Nr. 142, §. 3) ustanawia się w ilości 2½ hektolitra zamiast 5 wiader i 1½ hektolitra zamiast 3 wiader.

Ułamki hektolitra zdarzające się w gorzelniach takich, ze względu na pojemność kadzi zacierowych, (dekret izby nadwornej z dnia 25 września 1829, L. 41490, §. 8, Dz. u. p. 1856, Nr. 142, §. 2), jeżeli nie wynoszą ściśle ćwierci, połowy lub trzech ćwierci hektolitra, będą policzone stosownie do swojej wielkości za ćwierć, połowę, trzy ćwierci hektolitra, lub za cały hektolitr. Co się tyczy ilości największej, którą wolno wyrabiać w jednym roku, bez opłaty podatku (ustawa o podatku gorzałczanym z r. 1835, §. 6, Dz. u. p. 1856, Nr. 130, §. 5), liczy się 56 litrów za jedno wiadro dolno-austriackie.

Artykuł 4.

Przepisy szczególne co do opodatkowania piwa i cukru z buraków.

Pojemność chłodnic w browarach powinna być sprawdzoną w całych hektolitrach.

W cukrowniach wyrabiających cukier z buraków, a które opłacają podatek konsumcyjny od cukru na zasadzie odważania buraków pod kontrolą rządu wykonanego, nie wolno na raz kłaść na wagę mniej niż 300 kilogramów buraków.

Artykuł 5.

Wymiar podatku konsumcyjnego od mięsa, tudzież wina, moszczu winnego i owocowego dla miejsc otwartych i Dazio consumo w Dalmaeyi.

Wymiar podatku konsumcyjnego (Dazio consumo) w Dalmaeyi, tudzież podatku konsumcyjnego od mięsa, wina, moszczu winnego i moszczu owocowego dla miejsc otwartych (Dz. u. p. 1862, Nr. 55; 1867 Nr. 9; 1869, Nr. 89), ustanowiony jest w załączonych taryfach *A*, *B* i *C*, dodatek zaś 20 procentowy zostaje zniesiony.

Sprzedaż wina, moszczu winnego i moszczu owocowego w ilości mniejszej niż 56 litrów będzie uważana za sprzedaż cząstkową t. j. podlegającą opodatkowaniu.

Artykuł 6.

Wymiar podatku konsumcyjnego dla miast zamkniętych, jakoteż zwrotu podatku od piwa, wywożonego z takich miast.

Co do tych kwot podatku konsumcyjnego dla miast, gwoli poboru podatku konsumcyjnego, za zamknięte uznanych, które nie od ilości sztuk, są ustanowione, wyjąwszy kwotę dodatku do podatku od piwa, od wyrobu piwa, kwotę podatku od węgla kopalnego czarnego i cisego, węgla wyprażonego (koku), tudzież te kwoty podatku konsumcyjnego, które są już ustanowione w artykule I ustawy niniejszej; obliczyć należy ile takowe wyniosą od 1 hektolitra, 1 metra sześciennego lub 100 kilogramów w stosunku dotychczasowych jednostek podatkowych do wyszczególnionych powyżej nowych, opuszczając te ułamki, które wynoszą mniej niż pół centa a wszystkie inne biorąc za cały cent.

Podatek konsumcyjny od węgla kopalnych czarnych i cisych tudzież od węgla wyprażonych bez 20 procentowego dodatku, ustanawia się w kwocie 3·6 c. od 100 kilogramów.

Kwotę dodatku do podatku od wyrobu piwa (Dz. u. p. 1869, Nr. 49, Art. II) płacić należy łącznie z dodatkiem 20 procentowym, mianowicie:

- a) w Wiedniu w kwocie 1 zł. 68 c. od każdego hektolitra brzączki;
- b) w innych miastach gwoli poboru podatku konsumcyjnego za zamknięte uznanych, w kwocie 7 c. od każdego hektolitra i stopnia cukromierza brzączki.

Podatek od piwa, wywiezionego z miast, gwoli poboru podatku konsumcyjnego za zamknięte uznanych (Dz. u. p. 1869, Nr. 49, Art. III), łącznie z 20 procentowym dodatkiem, zwracany będzie:

- a) w Wiedniu, w kwocie 1 zł. 47 c.;
- b) w innych miastach w kwocie 74 c. od każdego hektolitra piwa.

Artykuł 7.

Pozwolenie używania miar w kraju używanych do deklarowania i dochodzenia urzędowego ilości i wagi przedmiotów, podlegających opodatkowaniu, jakoteż strącania tary beczek, skrzyń i t. d. w miastach zamkniętych.

Do deklarowania i dochodzenia urzędowego ilości i wagi przedmiotów, opodatkowanych, gdy będą przywiezione do miast, gwoli poboru

podatku konsumcyjnego za zamknięte uznanych, używać można w miejsce jednostek podatkowych także i innych miar, które zapomocą przyjętych liczb stosunkowych zamieniać należy na ustawowe jednostki podatkowe. Nadto do dochodzenia wagi czystej przedmiotów tego przywozu, podlegających podatkowi od wagi a przywożonych zwyczajnie w beczkach, skrzyniach itd., mogą być ustanowione i używane do odtarowania stosowne taryfy wagi beczek, skrzyń itd, jeżeli rzeczywiste obliczenie wagi czystej byłoby tu zbyt rozwlekłe.

Artykuł 8.

Czas, od którego przepisy powyższe obowiązują mają.

Przepisy ustawy niniejszej, o ile dotyczą opodatkowania cukru z buraków i ryczałtowego wymiaru podatku od gorzalki podług roboty kadzi fermentacyjnych, obowiązywać mają od dnia 1 sierpnia 1875.

Niniejsze przepisy mogą być także na żądanie stron do płacenia podatków obowiązanych stosowane od dnia powyższego, również do opodatkowania piwa w browarach i do opodatkowania cukru w cukrowniach, przerabiających zamiast buraków, inne istoty. Z wyjątkiem tych przypadków, ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1876.

Artykuł 9.

W y k o n a n i e.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 18 maja 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Pretis r. w.

A. Taryfa podatku konsumcyjnego

dla Dalmacyi.

Liczba bie- żaca	Przedmioty	Podatek konsumcyjny		
		Od	Należyłość	
			zł.	c.
Napoje.				
		100 kilogr. brutto		
1	Wino pospolite			75
2	Wino przednie		3	
3	Gorzałki (nie osłodzone), wyskok winny		3	
4	Rosolis, rum, likiery, esencya ponczowa		4	50
5	Ocet			22
6	Piwo			90
Bydło rzeźne.				
7	Woły, byki, krowy i cielęta więcej niż rok mające, i w ogólności jałownik	1 sztuka	1	89
8	Cielęta mniej niż rok mające	"		63
9	Świnie	"	1	
10	Owce, barany, skopy, kozy i kozły	"		13
Zboże i rozmaite inne przedmioty.				
		100 kilogr. brutto		
11	Mąka pszenna			22
12	Mąka z innego zboża, oraz kaszka pszenna drobna, kasza jęczmienna i perłowa	"		15
13	Ciasto	"		37
14	Strączywo suche wszelkiego rodzaju	"		19
15	Ryż	"		37
16	Sér	"	1	87
17	Świece woskowe	"	7	50
18	Świece stearynowe	"	2	25
19	Świece łojowe	"		94
20	Olej jakiegokolwiek prócz oliwy	"	1	12
21	Masło	"		75
22	Tłuszcz, szynka, zasolonka itd. kiełbasy, ozory i inne gatunki mięsa zasolonego i wędzonego	"	1	12
23	Mięso, świeże, jakiegokolwiek	"		75
24	Ryby jakiegokolwiek, solone, gotowane, suszone, marynowane i wędzone	"		57

B. Taryfa

podatku konsumcyjnego od bydła, nierogacizny tudzież mięsa dla miejsc nie zamkniętych.

Dla Austrii poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Tyrolu i Vorarlbergu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Pomorza, Czech Morawii, Śląska, Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem krakowskiem tudzież dla Bukowiny.

Liczba bieżąca	Przedmioty podatkowi podlegające	Zasada wymiaru	k l a s a						
			należytość w wal. anstr. =						
			I.		II.		III.		
			zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	
	Bydło i nierogacizna mianowicie:								
1	Woły, byki, krowy tudzież cielęta więcej niż rok mające	od sztuki	3	4	3	78	2	52	
2	Cielęta aż do jednego roku	„		84		63		42	
3	Owce, barany, kozy, skopy	„		32		25		17	
4	Jagnięta aż do 14 kilogramów, kozłeta, prosieta	„		21		17		11	
	Od kozłat w Tyrolu, Vorarlbergu, Krakowie, Galicyi i Bukowinie tylko	„		9		7		4	
5	Warechlaki t. j. świnię od 5 aż do 19½ kilogramów	„		63		42		32	
6	Świnię ważące więcej niż 19½ kilograma bez różnicy	„	1	26		95		63	
7	Mięso świeże, części bydła bitego na pokarm dla ludzi zdatne, tudzież mięso solone, wędzone i ma- rynowane, salami i inne kielbasy	100 kilogr.	1	87	1	50		94	

Uwaga. Od zwierząt, którym odjęto tylko niektóre części np. głowy lub nogi opłacie należy podatek w kwocie przypadającej według taryfy od całego zwierzęcia.

Przepis

do taryfy podatku od mięsa.

- a) Co się tyczy podatku od powyższych przedmiotów,
- I. klasa taryfy służy dla wszystkich osad, mających przeszło 20.000 ludności;
 - II. klasa taryfy dla wszystkich osad mających od 10.000 aż do 20.000 mieszkańców;
 - III. klasa taryfy dla wszystkich innych osad.

85.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 29 maja 1875,**
objasniające wyrażenie użyte w §-fie 3-cim ustawy z dnia 28 marca 1875: jedna z władz któ-
rym zarząd długu państwa jest powierzony.

Za władze w §-fie 3-cim ustawy z dnia 28 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 49) wzmiankowanego jako te, którym zarząd długu państwa jest powierzony, uważać należy wyłącznie tylko następujące:

1. C. k. kasę długu państwa,
2. C. k. dyrekcją długu państwa,
3. C. k. ministerstwo skarbu i

4. kasy i urzędy, w §-fie 4, lit *b*) i *c*) obwieszczenia ministerstwa skarbu z dnia 28 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 158) przytoczone co do tych obligacyj długu państwa, od których odsetki zostały im formalnie przekazane.

Pretis r. w.**86.****Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 1 czerwca 1875,**
o połączeniu komory głównej w Bielaku w Karyntyi z tamtejszym głównym urzędem podat-
kowym.

Od dnia 1 lipca 1875 komora główna w Bielaku w Karyntyi połączona będzie z tamtejszym urzędem podatkowym głównym a tak połączony urząd nosić będzie tytuł „c. k. główny urząd podatkowy oraz komora główna II klasy“.

Pretis r. w.**87.****Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 2 czerwca 1875,**
o zwinięciu przykomórka imoszyńskiego w Dalmacyi.

Przykomórek imoszyński w Dalmacyi został zwinięty z dniem 31 maja 1875, a czynności jego przeszły na tamtejszy urząd podatkowy który zarazem będzie przykomórkiem.

Pretis r. w.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 29 maja 1875

Aktu o wyznaczeniu w roku 1875 kwoty na wydatki na wydział skarbowy i na wydatki na wydział celny

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 1 czerwca 1875

Aktu o wyznaczeniu w roku 1875 kwoty na wydatki na wydział skarbowy i na wydatki na wydział celny

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 2 czerwca 1875

Aktu o wyznaczeniu w roku 1875 kwoty na wydatki na wydział skarbowy i na wydatki na wydział celny

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli

Wobec tego, że w roku 1875 kwota na wydatki na wydział skarbowy wynosi 10 000 000 rubli, a na wydatki na wydział celny 5 000 000 rubli